

- 7) Har en sådan virksomhed, som medlemsstatens lovgivning har indrømmet eneret til fjernsynsdrift og til på hele medlemsstatens territorium at transmittere fjernsynsudsendelser af enhver art, en dominerende stilling på en væsentlig del af Fællesmarkedet?
- 8) Såfremt dette besvares bekræftende, er da det forhold, at virksomheden pålægger Fællesskabets forbrugere (i mangel af konkurrence på markedet) monopolistiske priser på TV-reklamer, såvel som behandler disse efter eget skøn, og det forhold, at virksomheden foretager de handlinger, som er nævnt i spørgsmål 5, der fjerner konkurrencen på området for dens aktiviteter, et misbrug af dens dominerende stilling, og i hvilket omfang?
- 9) Kan da, og i hvilket omfang, det forhold, at der ved lov er indrømmet en enkelt virksomhed et fjernsynsmonopol på hele en medlemsstats territorium og eneret til at transmittere fjernsynsudsendelser af enhver art, på den ene side forenes med den sociale målsætning, som EØF-Traktaten forfølger (jfr. præambelen og artikel 2), der består i en konstant forbedring af det europæiske folks levevilkår og højnelse af deres levestandard, og på den anden side med bestemmelsen i artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention af 4. november 1950?
- 10) Pålægger ytringsfriheden i medfør af artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention af 4. november 1950 samt EØF-Traktatens sociale målsætning i henhold til præambelen og artikel 2 i sig selv medlemsstaterne forpligtelser, der er uafhængige af gældende skreven fællesskabsret?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. juni 1989 af Arrondissementsrechtbank, Almelo, i straffesagen mod selskabet Bonfait BV

(Sag 269/89)

(89/C 261/07)

Ved kendelse afsagt den 29. juni 1989, indgået til Domstolens Justitskontor den 5. september 1989, har Arrondissementsrechtbank, Almelo, i straffesagen mod selskabet Bonfait BV, Denekamp, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Finder den nederlandske bekendtgørelse om kød og kødvarer anvendelse på kødprodukter, der inføres til Nederlandene fra andre medlemsstater?
2. Må de nævnte bestemmelser anses for foranstaltninger i den i EØF-Traktatens artikel 30 forudsatte betydning?
3. Har de nævnte bestemmelser til formål at beskytte den offentlige sundhed i Nederlandene?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. juli 1989 af College van Beroep voor het Bedrijfsleven i sagen M. E. van der Laan-Velzeboer og P. C. L. van der Laan mod Landbrugs- og Fiskeriministeriet

(Sag 285/89)

(89/C 261/08)

Ved kendelse afsagt den 12. juli 1989, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. september 1989, har College van Beroep voor het Bedrijfsleven, Haag, i sagen M. E. van der Laan-Velzeboer og P. C. L. van der Laan, Oudesluis, mod Landbrugs- og Fiskeriministeriet, Haag, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1371/84 ⁽¹⁾ jf. nu Kommissionens forordning (EØF) nr. 1546/88 ⁽²⁾ (om gennemførelsesbestemmelserne for den tillægsafgift, der er omhandlet i artikel 5 c i forordning (EØF) nr. 804/68), fortolkes således, at den deri nævnte situation, hvor der er sket en »ekspropriering af en betydelig del af det udnyttede landbrugsareal på producentens bedrift, som har medført en midlertidig formindskelse af bedriftens foderareal«, også omfatter det tilfælde, at der mellem ejeren af arealet og den, der udfører et offentligt anlægsarbejde, er indgået en aftale af den art, som nævnes i artikel 2 i den nederlandske Belemmeringenwet Privaatrecht (Staatsblad 1927, s. 159), med det formål at hindre, at der pålægges en rådighedsbegrænsning, jfr. lovens artikel 1, når den pågældende producent i henhold til aftalen midlertidigt afskæres fra at benytte en betydelig del af bedriftens udnyttede landbrugsareal, hvorved bedriftens foderareal midlertidigt formindskes, og disse følger ligeledes ville være indtrådt, såfremt den nævnte rådighedsbegrænsning var blevet foretaget?

⁽¹⁾ EFT nr. L 132 af 18. 5. 1984, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. L 139 af 4. 6. 1988, s. 12.